

ENTERNASYONALİZM ADINA İŞBİRLİKÇİLİK

Aydınlık Dergisi, 22 Nisan 2007

Yıldırım Koç

Günümüzde işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin yaşadığı sorunların aşılmasında önerilen iki ana çizgi var.

Bir kesim, küreselleşme sürecinde ulusötesi sermayenin gücünün ve etkisinin arttığı gerçeğinden hareketle, işçi sınıfı hareketinde enternasyonalist eğilimlerin güçlendiğini savunuyor. Bu yaklaşımı benimseyenler, tüm dünya işçilerinin küreselleşmeye karşı çıkarlarının ortak olduğunu ve birlikte mücadele edebileceklerini ve edeceklerini ileri sürüyor.

Bu görüşe karşı çıkanlar ise, az gelişmiş ülke işçi sınıflarının ve halklarının sorunlarının ana sorumlusunun emperyalizm olduğunu, işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin mücadelesinde ağırlığın anti-emperyalist mücadeleye verilmesi gerektiğini düşünüyor. Ayrıca, ulusötesi sermayenin gücünün arttığı koşullarda enternasyonalist değil, millici eğilimlerin güçlendiğini savunuyor. Bu yaklaşımı benimseyenler, emperyalist dönemde emperyalist ülke işçi sınıflarının (komünistler dışında) kendi ülkelerinin emperyalist politikalarını desteklediğini, kendi sermayedarlarıyla ortaklık içinde olduğunu ("sosyal ortak") ve emperyalist sömürden pay aldığını ileri sürüyor.

Ben, ikinci görüşü benimsiyorum ve savunuyorum.

Üzüldüğüm nokta, birinci gruptaki bazı kişilerin enternasyonalizm adına emperyalistlerin işbirlikçisi konumuna düşmeleri.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC), emperyalist ülke sendikalarının hakim olduğu bir uluslararası sendikal örgüttür. Bu örgüte hakim olan İngiliz, Alman, İtalyan, Fransız, İsveç, Norveç, Finlandiya ve benzeri ülke sendikaları ve üst örgütleri, kendi ülkelerinin emperyalist politikalarını desteklemekte ve bu politikalarından yarar sağlamaktadır. Bu anlayış, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na da hakimdir. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun politikaları da, emperyalist bir merkez olan Avrupa Birliği'nin çizgisi ile son derece uyumludur. Ayrıca, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun faaliyetlerinde harcadığı paranın dörtte üçünden fazlası Avrupa Birliği'nden gelmektedir.

Günümüz Türkiye'sinde bazı sendikalar, Türkiye işçi sınıfının sorunlarının çözümünde Avrupa Birliği işçi sınıfları ile ittifakı temel aldıklarında, enternasyonalist bir çizgi izledikleri yanılsaması içindedir. Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları enternasyonalist değildir. Son onyılların gelişmeleri, bu ülkelerde işçi sınıflarının kısa vadeli çıkarlarını emperyalist ülkelerin devletleri ve sermayedarlarıyla daha da yakınlaştırmıştır. Enternasyonalizm umuduyla politikalarında AB işçi sınıflarıyla ittifakı temel alanlar, kolayca, AB emperyalizminin işbirlikçisi konumuna düşmektedir. Emperyalizmin işbirlikçisi konumuna düşen de, ülkemizdeki anti-emperyalist cepheden kopar, halktan soyutlanır ve emperyalistlerle çatışmaya girmeden güç kazanabilmek umuduyla olmadık saçmalıklar yapar.

Bu değerlendirme, (safılık veya bilgisizlik nedeniyle) günümüzde çeşitli ülkelerin işçi sınıflarının doğaları gereği enternasyonalist olduğuna inananlar içindir.

Emperyalist ülkelerin işçi sınıflarıyla yakın bir ilişkiye girenlerin bir kesimi ise, Türkiye'ye, halkımıza ve işçi sınıfımıza güven duymadıklarından, yabancı destek aramaktadır. 12 Eylül öncesinde umudunu Sovyetler Birliği'ne bağlayanların bir bölümü, günümüzde ancak Avrupa Birliği'nin çabaları ve zorlamalarıyla Türkiye'nin demokratikleştirilebileceğini ve işçi haklarının geliştirilebileceğini savunmaktadır. Buna da enternasyonalizm adı verilmektedir.

İster saflık ve bilgisizlikten, ister özgüven yokluğu nedeniyle yabancı güçlere dayanma alışkanlığından olsun, varılan nokta, enternasyonalizm değil, emperyalistlerin işbirlikçiliğidir.

İşçi sınıfı ve sendikacılık hareketi içinde Kürt milliyetçiliği, Avrupa hayranlığı, projecilik, Türkiye’de yaşanan büyük sıkıntılara ve sorunlara yaşanan tepkiler ve benzeri nedenlerle (enternasyonalizm amacı olmadan) emperyalistlerle işbirliği yapanlar ise daha farklı bir kesim oluşturmaktadır.

Nasıl olursa olsun, işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi içindeki işbirlikçiler Türkiye’ye de, işçi sınıfımıza da büyük zarar vermektedir. İşçi sınıfı, ancak anti-emperyalist, millici ve emekten yana bir program temelinde hareket ettiğinde hem kendisinin, hem de ülkemizin sorunlarını çözüme kavuşturabilir.